Beszámoló a 2. nemzetközi "HIV fertőzés gyógyszeres kezelése" c. konferenciáról, Glasgow, 1994. november 18-22.

Cikk: Dr. Bánhegyi Dénes - Szt. László Kórház

Második alkalommal került megrendezésére az a konferencia, melyre a világ minden tájáról hívtak meg a klinikai vizsgálatokban érdekelt kutatókat, hogy lehetőséget nyújtsanak a HIV betegség kezelése jelenlegi stratégiájának áttekintésére, a jelenleg folyó klinikai vizsgálatok eredményeinek megismertetésére, valamint az eljövendő klinikai kutatási elképzelések megvitatására. A konferencia egyben kiváló lehetőséget kínált a személyes, baráti megbeszélésekre. A konferencia külön előnye volt, hogy csak egy plenáris szekcióban zajlott, így részben összefoglaló, részben előadás, valamint 133 poszter formájában. Ez a "limitált" ismeret mennyiség lehetővé tette, hogy a konferencia végig követhető volt, és nem kényszerültem a választás sokszor fájdalmas tényére. A konferencia anyaga lényegében két fő téma köré csoportosult, az első és nagyobb része az antiretrovirális kezeléssel foglalkozott, a második az opportunista fertőzésekkel és daganatokkal. Az antiretrovirális kezelés eredményeiről izgalmas kérdéseket tárgyalt, melyek közül csak néhányat emelnék ki. Mikor, mivel, meddig kezdjük a kezelést?

Monoterápia vagy kombinációs (multiterap) kezelés legyen-e a választás? Milyen klinikai, immunológiai, laboratóriumi vizsgálatok állnak rendelkezésre a hatékonyság mérésére, az egyes markereknek mi az értéke, mennyire megbízhatók? Ez külön hangsúlyt kapott az egyes virológiai markerek értékelésénél, úgymint, plazma HIV-RNS mennyiség, HIV burden DNS mennyiség, HIV cytopatogenitás, HIV cytotropizmus, és a gyógyszer rezisztens HIV-mutánsok mérése. A már korábban is ismert nukleozid (N) és non-nukleozid (NN) reverz transzkriptáz inhibitorok (RT) mellett, mint a ZDV, a DDI, a DDC illetve a nevirapine, atevavirine, TIBO vegyületek, stb. külön hangsúlyt kaptak a proteáz inhibitorok (PI), mint a saquinavir. De természetesen újabb NRTI-ként 3TC, d4T is bemutatásra. Külön hangsúlyt kapott az egyes vegyületek toxicitásának, és a "needig érdemes antiretrovirális kezelést alkalmazni" kérdése. Ez annál is inkább, mivel az AIDS végstadiumában a betegek jelentős mennyiségű gyógyszer érzékenységi vizsgálatának az opportunista fertőzések gyógyítására, illetve másodlagos megelőzésére. Ezzel kapcsolatban a gyógyszer interakciókkal kapcsolatos megfigyelések is új adatokkal szolgálhattak. A károsodott immunrendszer helyreállítására, az immunmodulációra vonatkozó előadások újabb szinthez jelentettek, azonban a résztvevők véleménye szerint csak a hosszabbtávú eredmények döntheték el ennek az irányzatnak a létjogosultságát. Elsősorban a nyolc adatok reményt nyújtottak a korai terápiás vakcinációt használnánkra vonatkozóan, azonban kézenfekvő alkalmazására még számos várnunk kell. A preventív vakcinák területén lényegesen továbblépés nem történt. Az opportunista betegségek kezelésére vonatkozóan néhány fertőzés kezeléséről, ismerve annak korlátait, lényegében "klasszikus" sémák alakultak ki. A résztvevők többsége egyetértett azzal, hogy ezen betegségek megoldása, kezelése jelentősen javítja a betegek túlélését és főleg életminőségük javulását. Külön szekció foglalkozott az orális ganciclovir hatékonyságával. Az egyre fontosabb Mycobacterium avium complex fertőzés kezelése területén elsőnorban a DOK-SI, készítményről elért eredmények voltak impozánsak. A konferenciára jellemző volt a résztvevők rendkívüli aktivitása, melyet jól mutattak az egyes előadásokat követő pacsa vitták is. Néhány interaktív szekcióban azonban kiderült, hogy a résztvevők többsége, beleértve az amerikai, ausztrál klinikusokat is, inkább konzervatív nézeteket vall. Hasonos megbeszéléseket sikerült folytatnom a már folyamatban levő klinikai vizsgálataink folyorsítása, előrdítása, valamint a további, még csak a tervezés stádiumában levő klinikai trükkökben való részvételek tárgyában. Ezen vizsgálatok mindegyike európai központok bevonásával folyó fázis 3 vizsgálat.

Végezetül ezúton is szeretném megköszönni a szervezőknek a meghívást, és külön köszönöm a Hoffmann-La Roche Budapest-nek az anyagi támogatását, mely lehetővé tette a kongresszuson való részvételemet.